

[Aksel Larsen.]

i konventionen for de syv, altså over en periode af 10 år, selv om en del skal afvikles over 3 år, andre over 16 måneder og nogle med det samme. Jeg går ud fra, at folketinget vil få indseende med, hvordan denne afvikling af importrestriktionerne sker, så det ikke bliver et rent handelsministerielt anliggende. Selv om dette altså beroliger mig, så jeg føler mig nogenlunde tryk, hvad den del af valutalovent angår — ja, undskyld, „valutaloven“ er vel stærkt sagt, strengt taget er det jo kun et tillæg til lovforslaget og går ikke ind i selve loven, men hører alligevel sammen med den — kan jeg ikke stemme for forslag til lov om ændringer i og forlængelse af lov om valutaforhold m. v. Det skyldes, som jeg tidligere så ofte og, som jeg selv mener, meget klart har sagt, at valutaloventens bemyndigelser hidtil er blevet brugt ikke blot til at regulere importen, men også til i høj grad at lægge hindringer i vejen for en væsentlig del af Danmarks eksport. Det er mig umuligt at fatte det fornuftige i, at eksportmarkedet ikke skal udnyttes i det omfang, det er muligt; og så længe valutaloven bl. a. anvendes som værktøj for NATOs jerntæppe over for industrieksport til de socialistiske lande, kan jeg ikke stemme for lovforslaget. Det stemmer mig ikke mildere, at man oven i købet bruger ministerielle bemyndigelser til at hindre landbrugs-eksport, der ellers kunne indtjene dollars til landet.

Hertil kommer, at skønt valutaloven foreskriver og altid har foreskrevet, at i udlandet indtjent valuta skal både hjemtages og afleveres til nationalbanken, er der i realiteten ingen kontrol med, at denne lovbestemmelse overholdes. Man har sagt, at hvis det skulle kontrolleres, ville det give et alt for kompliceret apparat, og en effektiv kontrol ville blive for dyr, og man har tilføjet, at man har tillid til, at eksportører, skibsredere o. s. v. strengt overholder loven. Sådanne argumenter kommer man ikke med, når det drejer sig om kontrol med, at

ingen arbejdsløs får for meget i understøttelse. Så har man ingen tillid, så forlanger man bekostelig og streng kontrol, så er man ikke bange for hverken anstrengelser eller omkostninger; men når det drejer sig om hundrede eller tusinder af millioner i udenlandsk valuta, nærer man en for mig ubegribelig ubegrænset tillid til, at den nok skal blive hjemtaget og afleveret, og så vil man ikke i praksis gennemføre de kontrolforanstaltninger, der er forudsat efter valutaloventens ordlyd.

Jeg erkender, at en valutalov er nødvendig, og jeg erkender, at dens formuleringer på de områder, jeg har nævnt, stort set er tilfredsstillende, men så længe både erfaringen og de vekslende handelsministres ord siger, at man ikke vil administrere loven i overensstemmelse med paragraffernes formulering, ser jeg mig ikke i stand til at stemme for lovforslaget. Da jeg på den anden side erkender, at vi er nødt til at have en valutalov, må jeg afholde mig fra at stemme.

Axel Kristensen: Det er egentlig det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, der kalder mig op. Det ærede medlem antydede, at der skulle være uenighed i venstre med hensyn til den stilling, vi har taget til toldlovsforslaget. Det ønsker jeg klart at demtere. Jeg kunne tænke mig, at det ærede medlem havde tænkt på mig, fordi jeg er knyttet til industrien. Derfor vil jeg gerne have sagt klart, at jeg helt og holdent står bag den stilling, venstre har taget til denne lovgivning. Der har ikke været nogen uenighed herom.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensens fremstilling af landbrugets fordele ved at have visse varer på bunden liste synes jeg er misvisende. Det tjener ikke noget formål at skabe forvirring. Hvis en dansk skotøjsindustri er på bunden liste og kan tage de priser, som den nu må tage med den teknik og den fortjeneste, den skal have, og som måske ligger væsentlig over de andres, så betyder denne placering på bunden listen en